

Proposta Projecte

1. Resum del projecte	
Títol del Projecte	Projecte d'atenció a les necessitats bàsiques (educatives, psicosocials, alimentàries, de salut, etc.) de les dones i nenes afganeses
Àrea del projecte (Localització)	Kabul, Baghlan i Nangarhar (Afganistan)
Durada del projecte	24 mesos
Objectiu general del projecte	Reduir la vulnerabilitat i alleujar el patiment de les dones, joves i nenes afganeses afectades per la crisi humanitària a l'Afganistan
Objectiu específic del projecte	Donar suport a les necessitats humanitàries i de protecció de les dones, joves i nenes afganeses de Kabul, Baghlan i Nangarhar
Objectius de Desenvolupament Sostenible	1 – Fi de la pobresa, 2 – Gana zero, 3 – Salut i benestar, 4 – Educació de Qualitat, 5 – Igualtat de Gènere
Objectius Resposta Humanitària (OCHA)	1 – Es proporciona assistència oportuna, multisectorial, que salva vides, equitativa i segura, a les persones afectades per la crisi, de tots els gèneres i diversitats, per reduir la mortalitat i morbiditat 2 – Es mitiguen els riscos de protecció, mentre que les necessitats de protecció i drets humans per a persones de tots els gèneres i diversitats es controlen i s'aborden mitjançant una acció humanitària integral i inclusiva
Cost total del projecte	57.693,12 Euros
Import sol·licitat al FCCD	57.693,12 Euros
Altres fonts de finançament (si es aplicable)	UPF Solidària Ajuntament de Sant Quirze del Vallès Fundació SEAIC (aprovada, pendent de recepció) FICAT La Seu Solidària (pendent d'aprovació) Fons privats (donacions)
Dades de l'entitat que presenta el projecte	
Nom de l'organització	Associació Ponts per la Pau
Adreça (física i postal)	Carrer de Sant Pau 60, 08911 Badalona (Barcelonès)

NIF o equivalent	G66855131
Persona de contacte (nom i posició):	Nadia Ghulam, presidenta Mireia Gallardo, coordinadora de projectes
Correu electrònic	info@pontsperlapau.org / pontsperlapau@gmail.com
Número de telèfon	+34 652427944

Documentació que s'ha d'adjuntar a la sol·licitud de subvenció
(marcar amb una creu la documentació que s'aporta)

De l'entitat sol·licitant

X	Document de registre com a entitat. L'entitat ha d'estar constituïda i inscrita formalment amb anterioritat a la sol·licitud dels recursos, almenys d'un exercici econòmic a aquell en el qual se sol·licita l'ajuda.
X	Estatuts de l'organització i Junta Directiva
	Memòria d'activitats (<i>en procés d'elaboració</i>)
	Memòria econòmica de l'exercici anterior i pressupost de l'exercici actual (<i>en procés d'elaboració</i>)
X	Ideari entitat

Dades de l'entitat que executa el projecte (contrapart de l'entitat que el presenta)	
Nom de l'organització	<i>Execució directa per part de Ponts per la Pau</i>
Adreça (física i postal)	
Persona de contacte (nom i posició)	
Correu electrònic	
Número de telèfon	

2. Visió general de l'organització¹

Missió i objectius

Ponts per la Pau és una organització no governamental dedicada a protegir i promoure els drets de les dones, joves i menors afganesos vulnerables així com aquelles que arriben i acollim al nostre país. Específicament, l'organització

¹ Per més informació, veure Annex 1 – Ideari Ponts per la Pau.

treballa per ajudar, a partir d'un acompanyament individual i personalitzat, les dones, joves i nenes afganeses a exercir, a partir de promoure una educació integral i la cultura de pau, els seus drets per fomentar la seva autoconfiança i resiliència, així com perseguir el potencial individual d'autodeterminació i representació en totes les àrees de la vida: política, social, cultural i econòmica perquè siguin persones més lliures, autònomes i independents.

Brindar accés a l'educació a tots els estudiants és absolutament essencial per a la seguretat i estabilitat del futur de l'Afganistan. El compromís de Ponts per la Pau d'ampliar l'accés a l'educació per a totes les dones, els joves i les nenes, a l'Afganistan brinda a tota la població un futur més esperançador.

L'organització advoca incansablement pels drets de les dones i desafia les normes que sustenten les violències masclistes i de gènere per influir en les actituds i generar canvis, a partir d'un treball interseccional i transversal de gènere que promou les migracions femenines - liderant les dones, per exemple, els processos de reunificació familiar -, que previngui els matrimonis infantils i juvenils així com els embarassos prematurs, que lluiti contra l'abús i la violència sexual (incloent-hi dins del matrimoni), que s'asseguri l'accés als drets universals i bàsics com ara salut, educació, treball, etc. en igualtat de recursos i oportunitats, entre d'altres.

Visió

Ponts per la Pau es compromet a treballar per un món on les dones, joves i nenes afganeses gaudeixin de la pau, la justícia, la igualtat i la llibertat de participar en totes les esferes de la vida i viure sense por. Ponts per la Pau imagina un món on totes les dones i les seves famílies prosperin per a una vida millor, amb el coneixement combatent la ignorància.

Àrees d'intervenció

Breument, les principals àrees d'intervenció de l'entitat són:

- A l'Afganistan, amb un programa d'apadrinament que funciona des de Catalunya, per a l'acolliment i l'acompanyament a persones vulnerables en el seu desenvolupament a partir de donar-los suport en matèria d'educació, psicosocial, higiene i salut, entre d'altres. També s'hi ofereixen tallers lúdics i d'aprenentatge per trobar un espai alternatiu d'acompanyament i formació, i s'hi estableixen clubs de lectura o biblioteques escolars. Es duu a terme formació de formadores (monitores) per acompanyar i/o donar suport a les dones, joves i nenes durant el seu procés de desenvolupament, als tallers escolars, etc.;
- Als països veïns a l'Afganistan, com l'Iran i el Pakistan, amb un programa per dones, joves i menors d'ajuda humanitària als camps de persones refugiades i/o desplaçades, assegurant la cobertura de necessitats educatives, psicosocials i sanitàries;
- A Espanya, classes d'alfabetització i de castellà per a persones nouvingudes al país i campanyes sobre la importància i els beneficis de l'aprenentatge i el coneixement de la llengua. Es fan activitats d'oci i bona convivència així, s'ofereixen sessions d'informació sobre els recursos existents, promovent la seva autonomia i creixement personal per a una inclusió social plena. També es fan activitats de formació i sensibilització en matèria d'Afganistan, drets humans, cultura de pau, entre d'altres, aportant no només coneixements, reflexió i diàleg sinó també creant espais per a desmuntar rumors, prejudicis i estereotips cap a la població migrant i refugiada. També es fan accions per al treball en xarxa i la col·laboració amb altres actors locals afins; i
- A nivell internacional, activitats de formació i sensibilització a partir de la participació en actes per als drets humans, resolució no violenta de conflictes, cultura de pau, etc. I la cerca i l'establiment d'aliances, sinèrgies i/o suports amb altres actors similars.

Altra informació rellevant sobre l'entitat

L'entitat consta amb una Junta Directiva (Presidenta, Vicepresidenta, Secretaria, Tresorera i Vocals) que ha estat renovada, amb noves candidatures i l'ampliació del número de persones vocals, en el mes de Març de 2022, durant les assemblees anuals ordinària i extraordinària.

Des del mes de Març de 2022, s'ha contractat una persona com a tècnica de projectes – a mitja jornada – i hi ha una persones voluntàries, una a Barcelona i una a Salamanca. Aquestes persones duen a terme les tasques de

gestió a nivell tècnic, administratiu i econòmic de l'entitat, entre altres (comunicació i sensibilització, logística, etc.).

Tanmateix, es compta amb personal local a l'Afganistan, les mentores, les quals s'encarreguen de dur a terme les tasques tècniques, administratives, logístiques i financeres a les diferents localitzacions del projecte. Es tracta de dotze persones a Kabul (dotze dones), de dotze persones a Baghlan (onze dones i un home) i de tres persones a Nangarhar (dues dona i un home).

Finalment, fins el tercer trimestre de l'any 2021, la majoria de fonts de finançament provenien de donacions privades, ja fos a nivell individual o institucional (fundacions, organitzacions, centres educatius, grups de solidaritat, premis, etc.). A més, l'entitat ha accedit també a fons de titularitat pública, principalment, d'ajuntaments catalans destinats a ajuda d'emergència per Kabul. També es compta amb una subvenció per part de la Fundació SEAIC en clau d'emergència per Baghlan, s'ha adjudicat una subvenció per part de la UPF Solidària, pel club de lectura de Nangarhar i s'ha rebut una donació de la Fundació FICAT per cobrir les necessitats bàsiques més immediates a les tres localitzacions. Roman pendent de resolució el projecte presentat amb La Seu Solidària a la Seu d'Urgell, per adreçar les necessitats a nivell d'alimentació i salut primària/emergència a les tres localitzacions.

3. Projectes anteriors

Aquest projecte és una transformació i/o evolució de les activitats que realitzava fins a l'agost de 2021 l'entitat a l'Afganistan, principalment a Kabul. Fins aleshores, Ponts per la Pau duia a terme activitats d'apadrinament amb joves i nenes a nivell educatiu i/o escolar, per donar suport a la seva educació i per alleujar a aquelles famílies que no podien permetre's pagar l'educació de les seves filles (o que directament prioritzaven els fills).

Tal com es detallarà a continuació, amb l'arribada al poder dels talibans l'agost de 2021, aquest projecte deixa de ser viable i l'entitat passa a respondre les noves necessitats i demandes de la població afganesa, en clau d'emergència i d'ajuda humanitària per tal de cobrir les noves prioritats de les titulars de drets a nivell d'alimentació, sanitat, llar, educació, entre altres.

4. Descripció del context de l'àrea del projecte

Context^{2,3,4}

Afganistan és un país amb més de 41 milions d'habitants, amb aproximadament un 49% dones i nenes i un 51% d'homes i nens. Un 47% de la població té menys de 15 anys, cosa que fa que l'Afganistan sigui una de les poblacions infantils i juvenils més altes del món. Amb una taxa de creixement demogràfic prevista del 2,3% anual, una de les més pronunciades de la regió, la població infantil i juvenil del país, depenent finançament, creixerà encara més en aquest país, considerat un dels més perillosos del món per a la població civil, especialment pels infants, dones i per aquelles persones que formen part de les minories ètniques i religioses.

Segons dades de l'agost del 2021 ACNUR, es va produir un desplaçament rècord de gairebé 700.000 persones (un 60% infants i un 20% dones) i més de 9,2 milions de persones són desplaçades internes i repatriades que han hagut de fugir de casa seva a causa de la violència i la inseguretat de tots aquests anys, les quals necessiten suport per tornar, si és que en algun moment això és possible. Es calcula que hi ha més de 2,6 milions de refugiades afganeses a tot el món, la qual cosa les converteix en la tercera població de refugiades més gran del món. L'últim informe de l'Índex de Desenvolupament Humà posiciona el país al número 169 de desenvolupament entre els 189 països contemplats. L'índex de GINI sobre la desigualtat no contempla l'Afganistan, i això és un senyal de les dificultats de recollida de dades per la inseguretat.

El desplaçament ha provocat la ruptura de les xarxes comunitàries i de les xarxes de seguretat, creant barreres per a la recerca de suport i, per tant, posant les persones en moviment més en risc de violència de gènere, d'explotació i abusos sexuals, entre altres. Durant el conflicte, a més, es produeix la violència de gènere a causa de l'augment de la vulnerabilitat i la impunitat general. Aquesta ruptura també ha tingut un impacte important en les persones

² Per més informació, veure [Humanitarian Response Plan Afghanistan 2022](#) (Gener 2022).

³ Per més informació, veure [Informe sobre Desenvolupament Humà 2020](#) (2020).

⁴ Per més informació, veure [Afghanistan: humanitarian needs overview 2022](#) (Gener 2022).

desplaçades amb discapacitat, ja que les barreres per accedir a l'atenció i l'ajuda humanitària han augmentat bruscament, mentre que els pocs facilitadors existents integrats a les seves comunitats ja no existeixen, exposant-los a un augment de riscos i vulnerabilitats, i agreujant el risc d'exclusió.

Després de 40 anys de guerra i una situació ja greu de pobresa i d'inseguretat alimentària creixent, declivi econòmic, augment dels preus dels aliments i altres necessitats essencials, durant el 2021 el poble de l'Afganistan es va enfrontar a un conflicte intensificat, la pitjor sequera en més de 25 anys, la retirada de les forces internacionals i la presa del país pels talibans el mes d'agost de 2021. Durant el darrer trimestre d'aquest mateix any, les commocions polítiques, socials i econòmiques resultants han repercutit a tot el país amb un deteriorament massiu de la situació humanitària i de protecció.

El 2022, es preveu que 24,4 milions de persones a l'Afganistan tinguin necessitats humanitàries, un augment de més del 35% des de principis del 2021, i que representa més del 55% de tota la població. El principal impulsor d'aquesta necessitat és un augment massiu de la inseguretat alimentària aguda, i es preveu que gairebé 23 milions de persones s'enfrontin a aquest problema. De fet, el 90% de les llars afganeses informen que aconseguir menjar és la seva necessitat primària i més urgent i famílies que podien autosostenir-se fa 6 mesos, depenen actualment, i en la seva totalitat, de l'ajuda humanitària per sobreviure. Els factors fonamentals de la inseguretat alimentària a l'Afganistan inclouen la pobresa generalitzada i la fragilitat econòmica, els xocs meteorològics i climàtics extrems, la degradació de la terra i dècades de conflictes que han limitat la propagació dels serveis públics essencials i les xarxes de seguretat. Tot i que el sector agrícola pateix una inversió limitada i una baixa productivitat, altres sectors econòmics com la construcció i els serveis han disminuït a mesura que els fluxos d'ajuda s'han alentit, i després s'han aturat gairebé per complet. Les desigualtats de gènere generalitzades han limitat les oportunitats econòmiques de les dones, contribuint a la inseguretat alimentària de les llars. La inseguretat alimentària i el possible col·lapse dels serveis bàsics dels sistemes de salut deixarien 1,1 milions de menors de cinc anys amb desnutrició aguda sense accés als serveis de tractament i fins a 131.000 nens/es podrien morir durant l'any si no es prenen les mesures necessàries. Cal dir que el ja sobrecarregat sistema de salut s'està esforçant per sobreviure a nombrosos xocs, incloent-hi l'impacte continuat de la COVID-19, pics de malalties transmeses per l'aigua, soques persistents de poliomielitis i un col·lapse sobtat del finançament previst que ha mantingut la infraestructura sanitària nacional a flotació.

La gravetat de la crisi afganesa es veu agreujada per les sancions econòmiques imposades a l'Afganistan després del canvi de govern l'agost del 2021. Tant l'economia formal com la informal han patit dramàticament amb l'alteració dels mercats, els mecanismes financers i comercials, la congelació de les reserves del banc central, els préstecs i la caiguda sobtada de l'assistència internacional directa per al desenvolupament, que representava anteriorment el 75% de la despesa pública. El deteriorament de l'economia i una transició política incompleta han portat una contracció immediata del PIB d'aproximadament un 40%, cosa que ha provocat una necessitat crítica de les persones.⁵ A més, s'estima que restringir la feina de les dones, tal com està fent el règim talibà, podria resultar en una pèrdua econòmica de fins a mil milions de dòlars o fins a un 5% del PIB.

Fins i tot abans de la presa de poder pels talibans a l'agost de 2021, els reptes governamentals derivats de la poca inversió en infraestructures bàsiques continuaven obstaculitzant la qualitat de vida i l'accés als serveis a tot el país. Els conflictes actius, els moviments de població a gran escala, els desastres naturals recurrents i l'impacte continuat de la COVID-19 en el teixit social i econòmic del país han obstaculitzat la planificació urbana a llarg termini, han reduït l'atenció a solucions duradores més cares i han reduït l'accés de la gent als serveis essencials. L'entorn físic i la manca d'infraestructures de transport i comunicacions segueixen sent un repte a l'Afganistan, amb l'accés a les carreteres impedit pel conflicte, la presència potencial de perills explosius, les males condicions de les carreteres i els perills naturals, com ara les inundacions estacionals i les fortes nevades, entre altres.

Si bé el conflicte i la inseguretat van ser els principals motors del desplaçament fins a l'agost de 2021, els desastres naturals i els riscos ambientals s'estan convertint en un motor creixent de la necessitat subjacent. El juny de 2021 es va declarar oficialment una sequera nacional, la pitjor en més de tres dècades. El 80% del país pateix ara una sequera

⁵ La manca de liquiditat, la depreciació de la moneda local, l'enfonsament dels ja precaris serveis bàsics com el sanitari, l'impagament de salaris o l'escassetat de llocs de treball en un país on l'economia informal hi juga un paper essencial. Els preus dels aliments i els dels combustibles, gairebé s'han triplicat en les últimes setmanes i per si no fos poc, a totes aquestes dificultats, se li afegeix una forta sequera que acabarà agreujant els problemes de gana dels afganesos i per tant amenaçant-ne la supervivència. Tant és així que l'Organització de les Nacions Unides per a l'Agricultura i l'Alimentació (FAO) i el Programa Mundial d'Aliments de les Nacions Unides (PMA) han emès un informe on preveu que l'Afganistan pateixi una de les pitjors crisis humanitàries del món. Tot i això, des de l'arribada dels talibans al poder a mitjan agost, l'ajuda humanitària que habitualment s'hi destina, ha estat greument disminuïda.

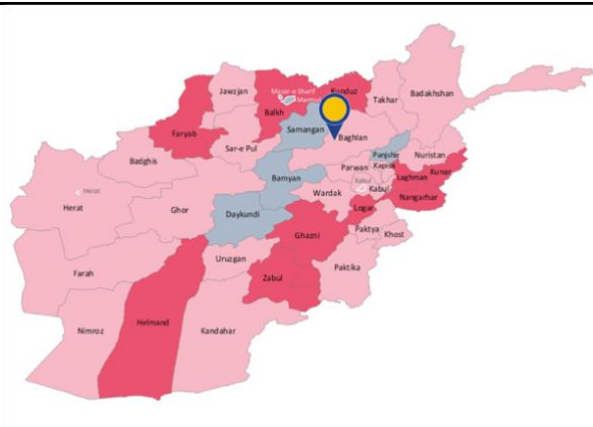
Àrees del projecte

La província de Kabul, dividida en 15 districtes, limita amb Parwan i Kapisa al nord, Laghman i Nangarhar a l'est, Logar al sud i Mayden Wardak a l'oest. La topografia de Kabul és una vall dominant on resideix la ciutat de Kabul, envoltada per les serres Logar i Paghman al sud-est, la serralada Qrough al sud-oest, la serralada Shirdarwaza al nord-est, la serralada Charikar al sud-oest. al nord, i la serra de Tangi Gharow a l'oest. Gran part de la terra és pastura molt fèrtil i està en gran part alimentada per pluja. Hi ha una sèrie d'embassaments i llacs de la regió; els més significatius es troben als districtes de Paghman i Khaki Jabbar.

A map of Afghanistan with its provinces labeled. A blue location pin is placed near the capital, Kabul. The provinces shown are: Badkhabhan, Takhar, Kunduz, Mazar-e Sharif, Faryab, Jowzjan, Bamiyan, Samangan, Baghlan, Nuristan, Kunar, Laghman, Nangarhar, Paktia, Paktika, Khost, Paktiya, Ghazni, Zabul, Uruzgan, Daykundi, Ghor, Herat, Farah, Nimroz, Helmand, and Kandahar. The provinces of Faryab, Jowzjan, Mazar-e Sharif, Kunduz, Bamiyan, Samangan, Baghlan, Nuristan, Kunar, Laghman, Nangarhar, Paktia, Paktika, Khost, Paktiya, Ghazni, Zabul, Uruzgan, Daykundi, Ghor, Herat, Farah, Nimroz, Helmand, and Kandahar are colored in a light pink shade. The provinces of Badkhabhan, Takhar, Kunduz, Mazar-e Sharif, Faryab, Jowzjan, Bamiyan, Samangan, Baghlan, Nuristan, Kunar, Laghman, Nangarhar, Paktia, Paktika, Khost, Paktiya, Ghazni, Zabul, Uruzgan, Daykundi, Ghor, Herat, Farah, Nimroz, Helmand, and Kandahar are colored in a light pink shade. The provinces of Badkhabhan, Takhar, Kunduz, Mazar-e Sharif, Faryab, Jowzjan, Bamiyan, Samangan, Baghlan, Nuristan, Kunar, Laghman, Nangarhar, Paktia, Paktika, Khost, Paktiya, Ghazni, Zabul, Uruzgan, Daykundi, Ghor, Herat, Farah, Nimroz, Helmand, and Kandahar are colored in a light pink shade.

La província de Baghlan es troba al nord-est de l'Afganistan i té una superfície de 21.112 km² i una població estimada en un milió d'habitants. La part nord de Baghlan conté vessants de la serralada de l'Hindu Kush travessada pels ports de muntanya de Robatak, Barabi, Khawak i Salang. Els principals grups ètnics de la província són els tadjiks, els paxtuns i els hazares. Limita amb les províncies de Bamyán, Samangan, Kunduz, Takhar, Panjshir, Parwan i Balkh en un tram curt, i està dividida en 15 districtes. La capital de Baghlan, Pul-e-Khumri, és coneguda per ser un centre econòmic connectat amb altres vuit províncies per l'autopista Kabul-Nord, la principal ruta de trànsit entre Kabul i el nord del país, que també té una importància estratègica per a les operacions militars i considerada com a decisiva per a la situació de seguretat a la província.

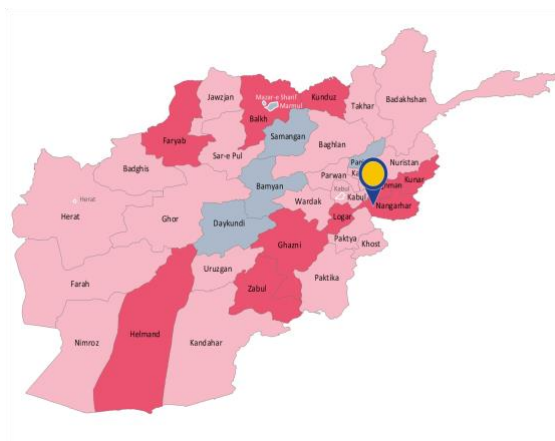
L'agricultura continua sent la principal font de mà d'obra per als residents de Baghlan, especialment a les parts del nord de la província, on es cultiva raïm, festucs, magranes i remolatxa sucrera. De fet, Baghlan és el centre de producció de sucre de remolatxa i té una refineria de sucre. També es fabriquen tèxtils de cotó. El desenvolupament industrial de la ciutat ha provocat un ràpid creixement demogràfic.

○ Nangarhar

La província de Nangarhar, dividida en 22 districtes, es troba a l'est de l'Afganistan, a la frontera entre l'Afganistan i el Pakistan. El projecte es duu a terme en el districte número 8, en el poble de Jamali on hi viuen unes 350 unitats familiars. Nangarhar limita amb les províncies de Kunar i Laghman al nord, Pakistan a l'est i sud, i les províncies de Kabul i Logar a l'oest. Les cadenes muntanyenques Spin Ghar i Safed resideixen al llarg de la frontera sud; hi ha cinturons de boscos a les cadenes muntanyoses del sud i al districte de Dara-I-Nur al nord. Khyber Pass és al districte de Mahmud Dara a l'est. La topografia es compon de pastures, sòl nu i afloraments rocosos que dominen a tot el centre de la província.

La població és d'uns 1,2 milions de persones són principalment d'ètnia paixtu, amb tadjiks, àrabs, pashai i altres grups minoritaris que resideixen dins de la província. Les ocupacions principals de les persones residents són l'agricultura, la ramaderia, el comerç de rosella, entre d'altres.

5. Resum del problema^{6, 7, 8} i població afectada

La complexa catàstrofe humanitària que es desenvolupa a l'Afganistan està marcada per restriccions específiques de gènere que impacten directament la capacitat de les dones, joves i nenes per exercir els seus drets. Les dones i les nenes afganeses s'enfronten a vulnerabilitats i riscos únics, ja que la desigualtat de gènere està entreteixida amb la dinàmica dels conflictes i les necessitats humanitàries. Reconèixer com la desigualtat de gènere està donant forma a

⁶ Per més informació, veure [Women's Rights in Afghanistan: where are we now?](#) (Desembre 2021).

⁷ Per més informació, veure [Afghanistan: Taliban deprive women of livelihoods, identity](#) (2022).

⁸ Per més informació, veure [Women and girls in Afghanistan](#) (Maig 2022).

la crisi humanitària actual és essencial; sense una lent de gènere, es corre el risc d'exacerbar formes preexistents de desigualtat en lloc de crear vies per garantir que ningú no es quedi enrere.

Durant la darrera dècada es va convertir en un clixé dir que les dones, joves i nenes afganeses s'enfrontaven a un futur incert, ja que els talibans expandien constantment el seu territori. Així, tal com s'indicava anteriorment, el 16 d'agost del 2021 part de la incertesa va acabar, i va ser reemplaçada per por i desesperació, quan el president Ashraf Ghani va fugir del país i els talibans, van entrar a Kabul (la capital) després de prendre la major part de la resta del país.

- Limitacions i/o dificultats per accedir a serveis de salut

Les infraestructures i els serveis sanitaris, que depenen en gran mesura de l'ajuda exterior, estaven limitats i fragmentats fins i tot abans de la presa de possessió de l'Afganistan per part dels talibans, especialment amb importants dèficits a les zones rurals i de difícil accés. La congelació de l'ajuda internacional ha tingut un impacte enorme en la capacitat d'executar serveis de salut, i ara hi ha un significatiu nombre menor de serveis especialitzats per a dones i nenes. El personal sanitari tampoc ha cobrat salaris durant diversos mesos i la disponibilitat de subministraments mèdics està disminuint ràpidament fruit de la situació econòmica més àmplia. Al repte al qual s'enfronta el sector de la salut s'afegeix a una gran fuga de cervells.

L'accés als serveis de salut és una part preocupant de la crisi humanitària. Les dones amb necessitats de salut més complexes, com les dones embarassades i lactants, s'han enfrontat a grans problemes d'accés. Els reptes citats inclouen la por i la inseguretat, les restriccions de mobilitat (ús del *mahrum*), les llargues distàncies per arribar als serveis de salut, la manca de transport segur per a les dones (per exemple, la necessitat d'utilitzar un cotxe privat en lloc del transport públic) i la manca de personal femení format. A més, les preocupacions financeres estan limitant la sostenibilitat dels serveis de salut a l'Afganistan. En general, la catàstrofe humanitària està creant grans obstacles per a la realització del dret a la salut de tots els afganesos, amb les dones i les nenes que s'enfronten a reptes particulars donades les restriccions específiques de gènere vigents. Això vol dir que per tal que les dones i les nenes puguin accedir plenament als serveis de salut, s'han d'abordar altres qüestions de drets.

- Salut mental

En el context actual, els estudis de salut mental són limitats, però una publicació recent de 2021 per BMC Psychiatry⁹ afirmava que el 47% de les dones afganeses adultes i un 22% de les nenes i adolescents tenien un alt malestar psicològic, percentatges superiors als dels homes. La prestació de serveis de salut, inclosos els serveis psiquiàtrics, a l'Afganistan s'ha vist reduïda substancialment pel conflicte armat i l'estigma al voltant de la salut mental condueix a un accés privat per obtenir suport psicològic.

Devastades per dècades de guerra, violència política, inestabilitat i pobresa, els problemes de salut mental afecten totes les llars afganeses, especialment amb les dones, joves i nenes, les darreres sempre en accedir als serveis mèdics. Amb la crisi actual en el país, moltes persones s'han vist desplaçades forçosament, perdent la seva llar, possessions i éssers estimats. La incertesa pel futur i la pèrdua d'una forma de vida poden derivar en malalties mentals. Evidentment s'ha observat que moltes dones amb problemes de salut mental pateixen també inseguretat alimentària o fam severa, produint-se una relació evident amb casos clínics de depressió, ansietat i estrès.¹⁰ A mesura que el sistema sanitari està sent empès a la vora del col·lapse a causa de la pèrdua de finançament dels donants internacionals, l'accés a l'atenció de la salut mental s'ha vist greument tallat.

Les dones són més vulnerables a les malalties mentals perquè la tradició afganesa les relega, en gran mesura, quedar-se a casa. Els problemes socials, especialment les violències masclistes, causen depressió, trauma i por, entre altres. Els homes també estan sota pressió mental, però poden sortir de casa, treballen, es distreuen i poden desviar-se en altres direccions mentre treballen. Durant els darrers anys, la crisi de salut mental s'ha accentuat, atribuint-ho a l'atur i l'addicció entre els homes de les famílies. I és que les dones depenen dels homes per cobrir totes les seves necessitats econòmiques i, quan aquests homes no tenen feina ni diners, aquestes demandes no es compleixen i això obre el pas a discussions que deriven en diferents formes de violència. En particular, els homes que han desenvolupat addiccions als opiàtics no es preocupen gens per les seves famílies. Són aquests alguns dels factors que han provocat un augment dels trastorns mentals entre les dones.

⁹ Per més informació, veure [A national survey on depressive and anxiety disorders in Afghanistan: a highly traumatised population](#) (June 2021).

¹⁰ Per més informació, veure [Association between food insecurity and mental Health problems among Afghan women in Kabul, Afghanistan](#) (January 2022).

Els serveis de salut mental són escassos a tot el país de manera que la majoria de les persones que viuen amb un problema de salut mental no poden accedir a l'atenció que necessiten o no s'atreveixen a buscar-la. Es calcula que només al 3% de les persones que visiten els centres de salut se'ls ofereix ajuda per a la seva salut mental. Tot plegat és ben significatiu quan es té en compte que la majoria de les afganeses han patit violència, han perdut éssers estimats, han estat ferides i/o desplaçades, entre altres. Totes aquestes experiències traumàtiques són cicatrius i poden afectar profundament la salut mental d'aquestes persones. El trastorn per estrès posttraumàtic (TEPT) és freqüent entre les dones afganeses, a causa de la seva alta exposició al trauma derivat de múltiples formes de violència masclista (interpersonal, domèstica, patriarcal, etc.).

L'estigma segueix sent una altra gran barrera perquè les persones arribin a rebre suport per la seva salut mental, ja que es considera un tema tabú i sovint les persones amaguen els seus problemes de salut mental i eviten demanar ajuda a les seves famílies o a un/a professional. El reconeixement i la recerca de suport també es veuen influenciats per les creences personals, les barreres culturals i estructurals, la discriminació de gènere, la pobresa i el conflicte en curs al país.

Cal dir que l'Afganistan també s'enfronta a molts reptes per al tractament dels problemes de salut mental. Encara hi ha la necessitat de professionals de la salut mental (psiquiatres, infermeres psiquiàtriques, assessors/es psicossocials i treballadors socials/es, entre altres professionals sanitaris) per millorar l'accés als serveis de salut mental per aquelles persones que ho necessitin.

- Inseguretat alimentària i fam^{11, 12}

La pobresa és un dels principals problemes amb què s'enfronta l'Afganistan. Més d'un terç de la població afganesa viu per sota del llindar de pobresa nacional. Això té efectes directes en les dietes de la majoria de les llars afganeses, i sovint alguns membres de la família pateixen deficiència nutricional.

En particular, els grups més vulnerables, com ara les dones i els infants, tenen més probabilitats d'estar exposats a la desnutrició. La pobresa es pot llegir en clau de (violència de) gènere i les dones tenen més probabilitats de ser pobres que els homes. La desnutrició és freqüent entre les dones afganeses. Aproximadament el 21% de les dones afganeses tenen un índex de massa corporal (baix, el 48% pateix una deficiència de ferro i un sorprenent 75% pateix una deficiència de iode.

En efecte, la desnutrició de les dones té greus implicacions per a la salut dels seus fills i filles. A l'Afganistan, el 55% dels nens menors de 5 anys no reben una alimentació suficient per desenvolupar-se físicament i mentalment, la qual cosa condueix a una taxa de mortalitat infantil extraordinàriament alta del 45%, taxa que ha augmentat des de que els talibans van prendre el poder el passat més d'agost de 2021 i com a conseqüència del bloqueig econòmic i de l'ajuda internacional.

L'accés als aliments és un mitjà de poder social i la desigualtat de gènere pot ser alhora una causa i un resultat de la inseguretat alimentària. De la mateixa manera que l'accés de les dones a l'educació i l'atenció sanitària ha estat limitat per les normes i les estructures patriarcales, també ho ha estat limitat l'accés de les dones a la nutrició i l'alimentació. Les desigualtats en l'accés als aliments i el limitat poder de decisió de les dones a nivell de la llar poden influir en el paper de les dones a la societat. De fet, els darrers decrets del Ministeri sobre la restricció de la vestimenta i els moviments eliminen qualsevol possibilitat que les dones que encapçalen la seva llar puguin treballar i obtenir els ingressos necessaris per alimentar les seves famílies. Això no només amenaça els seus drets, sinó que també agreuja encara més la inseguretat alimentària i la fam. A més, els decrets dificulten especialment l'assistència a les llars dirigides per dones, ja que sovint són dones les que estableixen i mantenen les relacions amb les dones necessitades.

L'alimentació i la nutrició es poden utilitzar com a forma bàsica de controlar l'autonomia de les dones. Per exemple, limita l'aparició de les dones fora de la llar. Si un marit no accepta que la seva dona treballi fora de casa, la decisió d'una dona d'anar en contra pot significar, simplement, la fam per als seus fills i filles com a forma de càstig, ja que el marit normalment s'encarrega de les despeses familiars i de la compra d'aliments.

¹¹ Per més informació, veure [Food discrimination against women in Afghanistan](#) (Heinrich Böll Stiftung, Agost 2017) i [What the Taliban takeover means for food security in Afghanistan](#) (Center for Strategic and International Studies, Setembre 2021).

¹² Per més informació, veure [Almost 10 million children going hungry in Afghanistan as food aid alone fails to meet tidal wave of need](#) (Save the Children, Maig 2022).

La segregació de gènere i la divisió del treball a nivell de la llar poden infringir l'accés de les dones a l'alimentació. En una societat patriarcal com l'Afganistan, el paper principal dels homes és com a sostenidor, mentre que el paper de les dones es limita tradicionalment al treball domèstic. Com a tal, és més probable que els homes estiguin a càrrec de les finances domèstiques importants i fins i tot quotidianes.

És una pràctica habitual en algunes parts del país, especialment a la perifèria i a les zones rurals, que les dones demanin diners al cap de llar per a la compra diària d'aliments o demanin als homes que comprin diversos aliments (sobretot entre famílies on les dones no poden anar a comprar). Mentre que els homes de la llar són els responsables de la compra dels aliments, les dones s'encarreguen de cuinar.

Tradicionalment, moltes famílies, fins i tot a les zones urbanes, serveixen els àpats en habitacions separades per a dones i homes. Això és especialment comú a les llars més grans on tres generacions viuen sota el mateix sostre. La raó d'això és que es considera que les dones se sentiran més còmodes mentre mengen i permet que els nens i nenes juguin lliurement sense “molestar” els homes de la llar. A més, els homes tenen més probabilitats d'obtenir un millor menjar, o una part més gran. Aquesta discriminació és especialment un problema entre les llars amb recursos nutricionals limitats. No només ho fan els homes, sinó també les dones, en la mesura que les mares alimenten millor els seus fills que les seves filles quan els recursos són limitats.

Sovint, els homes es dediquen a feines intenses en mà d'obra, com ara l'agricultura, la construcció i les forces armades. Per tant, la discriminació alimentària a nivell de la llar es justifica en funció de les necessitats, on els homes tenen la prioritat.

- Limitacions i/o dificultats per accedir a l'educació i al treball (*livelihoods*)¹³

Les dades disponibles mostren que la població escolar s'havia multiplicat per vuit, de menys d'1 milió a principis de la dècada del 2000 a 9,2 milions d'estudiants (38% de nenes) el 2018. Abans d'agost del 2021, no n'hi havia directives en vigor que impedeixin a les nenes accedir a l'escola secundària: les nenes podien accedir a tots els nivells d'educació a les 34 províncies. La igualtat d'accés a l'educació ha canviat dràsticament per a les nenes des que els talibans han tornar al poder; segons dades recollides per organismes internacionals, les nenes només tenen accés a escoles secundàries a 7 de les 34 províncies. En altres paraules, a 27 de les 34 províncies de l'Afganistan, es prohibeix sistemàticament l'educació a les nenes dels graus 7 al 12. Les dones joves també enfronten desafiaments per accedir a l'educació universitària.

No hi ha una política o decisió central o nacional que garanteixi la igualtat d'accés a l'educació, a tots els nivells, per a nenes i nens. Això significa que el progrés aconseguit en alguns districtes es podria revertir fàcilment. En absència d'un compromís demostrat amb l'educació de les nenes i els joves, les dones afganeses expressen constantment la naturalesa interconnectada del dret a l'educació i el treball, cosa que suggereix que enviar les nenes a l'escola es considera un “carrer sense sortida”, ja que no hi ha oportunitats posteriors per cursar estudis superiors i el dret de la dona a la feina està restringit. Aquesta lògica demostra la urgència de la necessitat de garantir una tornada completa a l'espectre complet de drets de la dona.

Els talibans han indicat que estan treballant en una política nacional perquè les nenes puguin accedir a tots els nivells d'educació a tot el país. Han declarat que cal més temps per formular i implementar aquest pla. Per exemple, el setembre del 2021, els talibans van anunciar que a les dones se'ls permetria estudiar, però no al costat dels homes; que s'introduiria la segregació de gènere i un nou codi de vestimenta, i s'emprendria una revisió dels temes per estudiar. Això encara no ha tingut lloc, cosa que subratlla la importància d'avaluar els compromisos declarats pels talibans per les seves accions sobre el terreny. Durant el mes de març de 2022, els talibans van anunciar que les nenes i joves de més de 12 anys podrien tornar a les aules però, malauradament, poques hores després de fer-ho, tancaven indefinidament de nou les escoles i totes aquestes dones, alumnes i professores, havien de tornar cap a casa sense saber, de nou, quan els hi seria possible tornar a estudiar al costat de les seves companyes.¹⁴ Moltes d'aquestes nenes i joves acaben assumint les feines de la llar i, sovint, les famílies, sense mitjans de vida ni ingressos, decideixen casar-les per raons econòmiques, agreujant més la manca de formació d'aquestes persones, la desigualtat d'oportunitats en la societat que els seus homòlegs masculins, etc.

¹³ Per més informació, veure [Afghanistan Education Sector Transitional Framework](#) (February, 2022).

¹⁴ Per més informació, veure [Els talibans tanquen els centres educatius de dones, poc després d'obrir-los](#) (El País, Març 2022).

- Violències masclistes

Si bé és cert que els talibans van voler canviar la seva imatge davant la comunitat internacional durant les negociacions a Doha, especialment en relació amb els drets de les dones compromentent-se a deixar-les estudiar i treballar, la realitat és que tot era sota una vaga advertència a la línia de "segons el que permeti l'Islam", amb un discurs públic i teòric que està molt lluny del que passa en realitat i a la pràctica, amb una ràpida reversió dels seus drets. Les dones de tot el país informen casos, cada dia, de nivells creixents de normes i pràctiques de gènere restrictives, que repercuteixen en la llibertat de moviment i expressió, l'accés a serveis que salven vides, informació, protecció, educació, ocupació i oportunitats de subsistència: dones recloses a casa, restriccions de moviment - tornant-se a imposar l'obligació de viatjar amb un home quan es volen viatjar més de 70 km de distància -, limitacions per accedir als serveis de salut, noves normatives sobre la vestimenta a l'espai públic, centres educatius majoritàriament tancats i, quan oberts obligatòriament segregats, prohibició de qualsevol activitat esportiva, tancament d'organitzacions i associacions de dones, entre d'altres.

El passat maig, el Ministeri de Prevenció del Vici i Promoció de la Virtut va anunciar una nova normativa sobre la indumentària femenina, en la qual s'indica que qualsevol dona en públic ha de portar com a mínim el *hijab*, amb la proposta del *burka* com a forma de vestir adequada. L'incompliment tindrà repercussions per al tutor masculí responsable, i les múltiples violacions podrien comportar la seva detenció i càstig segons la llei de la *Sharia*. A més, el Ministeri va reiterar la seva posició sobre les dones soles en públic, afirmant que han d'anar acompanyades del seu tutor masculí en qualsevol circumstància i que, en general, han d'evitar sortir de la llar llevat que siguin qüestions urgents o estrictament necessàries.

Aquestes pràctiques restrictives alimenten encara més les percepcions culturals de l'honor familiar, ancorat en les normes patriarcal i la marginació de les dones. Aquest clima de por i incertesa, juntament amb les restriccions sobre les dones, tindrà un impacte sobre la salut mental de les dones, la seva capacitat per treballar, seguir estudis, buscar serveis que salvin les seves vides (com els de salut) i participar a la vida pública i política, entre d'altres. Abordar, per exemple, la llibertat de moviment és un component important per abordar el desafiament de tenir un accés més ampli als serveis existents i una condició necessària per al lideratge i la participació de les dones a la presa de decisions.

La violència masclista ha estat una característica constant de la vida de moltes dones, joves i nenes afganeses. Fins i tot abans d'agost del 2021, les taxes de violència contra les dones, joves i nenes ja eren extremadament altes, amb estudis que suggereixen que el 87% de les afganeses experimentaven abusos al llarg de la seva vida. Amb la presa de possessió dels talibans, s'ha deteriorat l'accés a serveis coordinats, integrals i de qualitat per a supervivents de violència masclista, mentre que les necessitats d'aquests serveis han augmentat. Els proveïdors de serveis han informat d'haver rebut amenaces i haver estat blanc d'atacs per la feina de suport a les dones, joves i nenes. Molts proveïdors s'han vist obligats a tancar les portes per raons de seguretat, deixant moltes de les supervivents de violència sense un lloc segur on anar a buscar ajuda i refugi.

Diversos factors estan provocant l'augment de la violència masclista a tot el país. Com en totes les crisis, la violència masclista augmenta quan les dones estan confinades a casa seva. Amb restriccions imposades a les llibertats fonamentals de la dona, moltes dones estan tancades a casa, temen per la seva seguretat i no poden buscar suport. A més, els múltiples desplaçaments, la pèrdua de mitjans de subsistència, l'augment de la pobresa, la inflació i l'augment vertiginós dels preus de les necessitats diàries són factors que augmenten la vulnerabilitat de les dones, els joves i les nenes a la violència. Això es veu, per exemple, a l'augment de les taxes de matrimoni infantil a causa de la inseguretat econòmica i s'estan reportat casos de venda de nenes a canvi de diners i/o d'aliments.¹⁵

Moltes dones afganeses destaquen com la presa de possessió dels talibans ha creat un entorn fèrtil per a la violència masclista i informen d'una atmosfera de més permissivitat cap a l'abús de les dones. Les dones, joves i nenes ara tenen encara més por de buscar ajuda, cosa que està afectant la capacitat de les dones per prendre decisions sobre el seu futur. L'estricta interpretació dels talibans de la llei de la *Sharia* i de les pràctiques socials permissibles erosiona els drets i les llibertats bàsiques de les dones, joves i nenes afganeses com a participants de la societat, delegant-les a un estat de ciutadania de segona classe subordinada i dependent. Les dones, joves i nenes estan sent castigades sistemàticament en funció del seu gènere. Les dones no han d'estar subjectes a polítiques restrictives i han de tenir l'oportunitat d'assumir un paper proactiu a la societat.

¹⁵ Per més informació, veure [La historia de Parwana, una niña vendida en Afganistán](#) (Notícies 3/24) i [Afghan girls being exchanged for food as famine nears](#) (November 2021).

Si durant els darrers 20 anys, les dones, joves i nenes a les grans províncies de l'Afganistan han gaudit d'una certa llibertat, certament millorable, la situació actual és que aquestes es troben en una posició insostenible per buscar ajuda entre la comunitat internacional que durant anys va estar present i ocupant el país.

○ Protecció en centres d'acollida (*shelters o safe homes*)¹⁶

Abans de la presa de possessió dels talibans, moltes dones i nenes supervivents tenien accés a una xarxa nacional de refugis i serveis, inclosa la representació legal pro-bono, el tractament mèdic i el suport psicosocial. Les supervivents de violència masculista eren derivades al sistema des de les oficines provincials i de la capital del Ministeri d'Afers de la Dona i la Comissió de Drets Humans, així com des de refugis, hospitals i comissaries de policia de tot el país. El sistema era lluny de ser perfecte, però donava servei a milers de dones i nenes cada any a l'Afganistan, on es creu que nou de cada deu dones experimenten, almenys, una forma de violència de parella al llarg de la seva vida.

Quan els talibans van prendre el control de l'Afganistan el passat agost de 2021, el sistema de serveis de protecció es va col·lapsar. Els refugis van ser tancats i molts van ser saquejats i apropiats per membres dels talibans. A més, els talibans van alliberar de la presó a molts dels perpetradors de violència. En molts casos, membres dels talibans van assetjar o amenaçar el personal de protecció, i són moltes les professionals que declaren rebre violència i amenaces de mort per la seva feina als refugis.

A mesura que els refugis es tancaven, el personal es va veure obligat a enviar moltes dones i nenes supervivents a les seves famílies, on sovint hi havia el perpetrador de violència, i moltes d'elles, de fet, foren rebutjades o abandonades pels seus nuclis familiars. Altres supervivents es van veure obligades a viure amb el personal del refugi, al carrer o en altres situacions insostenibles.

6. Descripció del Projecte¹⁷

Aquest projecte és una transformació i/o evolució de les activitats que realitzava fins a l'agost de 2021 l'entitat a l'Afganistan, principalment a Kabul. Fins aleshores, Ponts per la Pau duia a terme activitats d'apadrinament amb joves i nenes a nivell educatiu i/o escolar, per donar suport a la seva educació i per alleujar a aquelles famílies que no podien permetre's pagar l'educació de les seves filles (o que directament prioritzaven els fills). Amb l'arribada al poder dels talibans l'agost de 2021, aquest projecte deixa de ser viable i l'entitat passa a respondre les noves necessitats i demandes de la població afganesa, en clau d'emergència i d'ajuda humanitària per tal de cobrir les noves prioritats de les titulars de drets a nivell d'alimentació, sanitat, llar, educació, entre altres.

L'experiència de Ponts per la Pau mostra la necessitat d'una resposta humanitària holística i ben coordinada per abordar la naturalesa prolongada de la crisi i evitar un major deteriorament de la situació humanitària. Això implica no només satisfer les necessitats físiques, sinó també atendre les necessitats psicosocials i socials de les dones, joves i nenes afganeses. El valor fonamental de l'entitat en el disseny d'aquesta resposta humanitària és que les persones afectades visquin amb dignitat, juntament amb un fort enfocament per donar suport als grups més vulnerables i protegir els drets d'aquestes persones, abordant les seves necessitats de protecció i assistència en matèria educativa, social, cultural, sanitària, entre altres.

L'objectiu general del projecte és ajudar a reduir la vulnerabilitat i alleujar el patiment de les dones, joves i nenes afganeses que es veuen afectades negativament per la crisi global del país, específicament, a partir de donar suport a les necessitats humanitàries i de protecció de les titulars de dret a Kabul, Baghlan i Nangarhar. Així, el focus d'aquesta resposta serà la resiliència basada en activitats i serveis que millorin la capacitat de les poblacions afectades per fer front al dia a dia i portar una vida digna. Ponts per la Pau treballarà en sectors clau on les necessitats s'han identificat com a més grans per donar suport a aquestes persones. Totes les intervencions són participatives i inclusives.

Així doncs, tot i que la realitat actual a l'Afganistan impedeix l'accés a l'educació formal, les escoles i altres centres educatius superiors, i la no formal, se segueix possibilitant la trobada de les persones joves en espais privats, així com la lectura a les llars. Mitjançant aquesta via, l'entitat ha aconseguit donar continuïtat al projecte d'acompanyament i accés educatiu habilitant cases d'acollida que serveixen com a espai formatiu on impartir tallers lúdics i culturals, els quals han estat englobats en el marc dels anomenats Clubs de Lectura. Tot això permet la protecció i l'accés al dret de l'educació per part de les participants i la possibilitat de donar inici i/o continuïtat als estudis, principalment en el

¹⁶ Per més informació, veure [Afghanistan: survivors of gender-based violence abandoned following Taliban takeover](#) (Amnesty International, December 2021) i [Nowhere to hide: abused Afghan women find shelter dwindling](#) (January, 2022).

¹⁷ Per més informació, veure Annex 3 – Matriu de marc lògic del projecte.

marc de la lectoescriptura. A més, aquests espais també serveixen com a cases d'acollida d'aquelles persones en situació de vulnerabilitat social, oferint espais temporals de protecció i seguretat on cobrir les seves necessitats bàsiques materials i emocionals, entre d'altres.

Ponts per la Pau ha desenvolupat el projecte a Kabul, Baghlan i Nangarhar on s'ofereixen espais de protecció i seguretat perquè les persones titulars de drets - dones, joves i nenes en situació de vulnerabilitat - puguin sentir-se protegides mentre que, alhora, es creen espais on es poden trobar amb persones del grup d'iguals, fet que suposa un intercanvi de coneixements, experiències, inquietuds, entre d'altres. Aquests serveis es complementen donant cobertura a les necessitats materials i psicoemocionals bàsiques amb la finalitat que millori la seva salut mental i emocional com a conseqüència de la situació multi-traumàtica en la qual es troben. Per exemple, amb ajuts per obtenir medicaments, cobertura de l'alimentació bàsica, derivació a serveis mèdics especialitzats, establiment d'un programa de suport psicosocial individualitzat i centrat en la persona que inclou també la formació del personal del projecte, entre d'altres.

En la línia dels valors de l'entitat, ja que s'atorga una gran importància que les titulars de drets puguin desenvolupar una vida de manera independent i autònoma, el projecte ofereix també serveis educatius tant pel que fa a matèries curriculars com sobre l'educació en valors. Per aquest motiu, i a causa de la manca d'educació formal i no formal, es considera pertinent possibilitar espais educatius on oferir una formació bàsica a les i els menors, així com eines per a la vida diària (*life skills*) com ara la gestió econòmica, l'aprenentatge d'habilitats socials, la intel·ligència emocional, la cultura i l'art autòctons, entre d'altres. Tot això comporta, a més, la creació d'un espai de trobada on generar xarxes de suport mutu que millorin la capacitat resilient de la comunitat.

Per executar aquests projectes, cal comptar amb diferents recursos i serveis que oferir a les participants. En el cas dels Clubs de Lectura és imprescindible dotar els centres de material escolar, llibres de lectura i de text, material tecnològic (ordinadors, telèfons mòbils, accés a Internet, etc.), entre d'altres. D'altra banda, a les cases d'acollida es cobreixen les necessitats bàsiques d'aquestes persones, per la qual cosa es destina una partida per al lloguer i els subministraments, l'alimentació, la roba i l'abric, així com estris sanitaris i medicaments.¹⁸ Això últim, és de vital importància a causa de la situació actual en el país, cosa que dificulta encara més l'accés a aquests recursos així com la protecció de certs drets, com ara una salut bàsica universal. Segons l'ONU, en un informe sobre estris bàsics i amb especial atenció en el cas dels medicaments,¹⁹ no s'està assolint a proveir les necessitats de la població, de manera que l'accés per part de les classes populars és pràcticament impossible.

7. Poblacions objectiu - Titulars de drets

La població destinatària directa són dones (adultes i joves) i menors Kabul, Baghlan i Nangarhar, en situació d'extrema vulnerabilitat,²⁰ com ara dones soles i/o amb fills/es al seu càrrec, vídues, víctimes de violència de gènere, desplaçades internes per la guerra, amb diversitat funcional, sense sostre, amb malalties cròniques i/o greus, entre altres.

La selecció de les participants la duu a terme el personal afganès al terreny, ja que té coneixement de la situació a l'Afganistan i coneixen el territori, les necessitats de la població local, etc.

Titulars de Drets directes [1]	Titulars de Drets directes indirectes [2]
Dones: 226 (joves i nenes) i 35 (adultes). Total: 261	Dones: 300
Homes: 55 (joves i nens). Total: 55	Homes: 100
Total: 316 persones	Total: 400

¹⁸ Per més informació, veure [Nacions Unides](#) (2021).

¹⁹ Per més informació, veure [Nacions Unides](#) (2021).

²⁰ El concepte de vulnerabilitat s'aplica a aquells sectors o grups de la població que per condició d'edat, sexe, estat civil i origen ètnic es troben en condició de risc que els impedeixi incorporar-se al desenvolupament i accedir a millors condicions de benestar. Aquests grups de població són vulnerables perquè es troben en estat de desprotecció o incapacitat davant d'una amenaça a la seva condició psicològica, física i mental, entre d'altres (Nacions Unides, 2021).

8. Equip del projecte i recursos materials

Per implementar el present projecte, l'equip de Ponts per la Pau implicat és el següent:

- A l'Afganistan, l'equip de monitores presents a cada un dels centres que disposa l'entitat, és l'encarregat d'implementar el projecte, amb el suport de l'equip a Catalunya. Són les encarregades de totes aquelles tasques diàries del projecte com les de planificació; logístiques; de seguiment, coordinació i avaluació en el terreny (recollida de dades, seguiment directe amb les titulars de drets, elaboració d'informes, etc.) entre altres. Específicament:
  - 12 dones que s'encarreguen dels 3 centres a Kabul, amb un total d'unes 73 persones acollides (titulars directes) més el suport puntual a persones de les comunitats quan ho necessiten;
  - 11 dones i 1 home que s'encarreguen d'1 centre a Baghlan, amb un total d'unes 220 persones acollides (titulars directes) més el suport puntual a persones de les comunitats quan ho necessiten; i
  - 2 dones i 1 home que s'encarreguen d'1 centre a Nangarhar, amb un total d'unes 23 persones acollides (titulars directes) més el suport puntual a persones de les comunitats quan ho necessiten;

És important remarcar que la identificació i formulació el projecte es duu a terme a partir de les necessitats, problemàtiques, demandes, etc. detectades per l'equip de monitores, les quals són traslladades a l'equip tècnic de Catalunya per l'elaboració de les propostes, entre altres.

- A Catalunya, l'equip tècnic ha estat l'encarregat de dissenyar el projecte – tant a nivell tècnic com econòmic – en coordinació amb l'equip de l'Afganistan. També és l'encarregat de donar suport a les monitores afganeses en qualsevol tasca requerida (organització d'activitats, organització i seguiment del pla de treball establert, adquisició de materials i productes, supervisar el progrés envers l'assoliment dels resultats esperats, etc.), de dur a terme qualsevol gestió financera o tècnica així com d'elaborar els informes tècnics i financers pels donants – sempre seguint les normatives corresponents -, de comunicar-se amb els socis catalans que donen suport al projecte, entre altres.

Actualment, hi ha una persona assalariada a l'entitat a 25 hores setmanals – des d'aquest passat mes de març de 2022 – i una persona voluntària que s'espera poder contractar durant el mes de maig, també a mitja jornada. Ambdues persones han estat voluntàries amb Ponts per la Pau des del passat estiu i altament implicades amb la transformació organitzativa.

A nivell material, el projecte compta amb els centres a cada una de les localitats que, tal com s'indicava anteriorment, es tracta de 3 centres a Kabul, 1 centre a Baghlan i 1 centre a Nangarhar. Els centres disposen d'un espai que funciona com a Club de Lectura on es duen a terme les activitats educatives i socioculturals, cuina i bany (equipats mínimament per les tasques diàries de preparar els àpats, higiene, etc.), dormitoris per les famílies que s'allotgen i espais comuns com el menjador, espai exterior pels infants, entre altres. Els centres disposen d'un equip informàtic bàsic per les comunicacions entre els equips tant a nivell de terreny com entre l'Afganistan i Catalunya, tenint present que hi ha restriccions de llum i de xarxa. Tanmateix, les monitores tenen telèfons mòbils per poder estar en contacte. Tot el que està relacionat amb els subministres pels centres – a nivell alimentari, sanitari, educatiu, etc. – és aportat per l'entitat a partir de les donacions o subvencions atorgades per seguir amb el projecte.

9. Gènere

Ponts per la Pau és una organització no governamental dedicada a protegir i promoure els drets de les dones, joves i menors afganesos vulnerables així com aquelles que arriben i acollim al nostre país. Específicament, l'organització treballa per ajudar, a partir d'un acompanyament individual i personalitzat, les dones, joves i nenes afganeses a exercir, a partir de promoure una educació integral i la cultura de pau, els seus drets per fomentar la seva autoconfiança i resiliència, així com perseguir el potencial individual d'autodeterminació i representació en totes les àrees de la vida: política, social, cultural i econòmica perquè siguin persones més lliures, autònomes i independents.

Brindar accés a l'educació a totes i tots els estudiants és absolutament essencial per a la seguretat i estabilitat del futur de l'Afganistan. El compromís de Ponts per la Pau d'ampliar l'accés a l'educació per a totes les dones, joves i nenes, a l'Afganistan brinda a tota la població un futur més esperançador.

L'organització advoca incansablement pels drets de les dones i desafia les normes que sustenten les violències masclistes i de gènere per influir en les actituds i generar canvis, a partir d'un treball interseccional i transversal de gènere que promou les migracions femenines – liderant les dones – per exemple, els processos de reunificació familiar –, que prevengui els matrimonis infantils i juvenils així com els embarassos prematurs, que lluiti contra l'abús i la violència sexual (incloent-hi dins del matrimoni), contra el tràfic de persones, que s'asseguri l'accés als drets universals i bàsics com ara la salut, l'educació, el treball, etc. en igualtat de recursos i oportunitats, entre d'altres.

L'anàlisi de les relacions de gènere és un element fonamental per comprendre l'impacte que els projectes d'acció humanitària, així com els de cooperació internacional per al desenvolupament, tenen sobre les titulars de drets. No hi pot haver un lloc per al desenvolupament humà i la pau duradora sense el respecte dels drets de dones i nenes, homes i nens, així com la promoció de la igualtat de gènere entre dones i homes a les societats que es beneficien de l'ajuda. Aquesta equitat és també una prioritat estratègica a totes les accions de Ponts per la Pau i les seves contraparts interessades. Per tant, a totes les fases del projecte, l'enfocament de gènere i la transversalització són un component central i transversal.

10. Coordinació

Malauradament, amb la situació actual al país, Ponts per la Pau no pot dur a terme cap treball de coordinació o en xarxa amb altres entitats del país, especialment aquelles que treballen amb dones, joves i nenes, per motius de seguretat davant les autoritats talibanes. Tampoc és possible dur a terme cap treball de coordinació amb organitzacions o missions internacionals, ja que la seva presència no només ha disminuït dramàticament al país, des de l'agost del 2021, sinó perquè també pot posar en risc l'operativitat dels centres (els talibans no accepten que es treballin amb institucions internacionals i encara més quan es tracta del treball amb dones).

Cal dir, però, que Ponts per la Pau sí que es coordina amb serveis locals tals com hospitals i metges – per atendre les nostres titulars de drets a nivell físic i emocional –, escoles i universitats – per donar suport a aquells/es estudiants que encara poden seguir amb la seva formació –, amb centres de distribució d'aliments – per poder aconseguir subministres per a les titulars de drets i les seves famílies –, entre altres.

11. Sostenibilitat

- **Sociocultural:** el projecte plantejat s'adapta als factors socioculturals del país. Pel que fa a la tasca formativa i/o educativa que es realitza, se segueix el criteri del sistema educatiu que s'impartia fins a la presa del poder dels talibans, i es respecta la Constitució democràtica i laica que reconeixia la igualtat de drets de les dones i els homes a l'Afganistan.

Els programes educatius formals i no formals plantejats al projecte suposen una ruptura amb les mesures actuals dels talibans que no permeten l'accés a l'educació, la cultura i l'oci per part de dones, joves i nenes. Un exemple d'aquesta ruptura són els Clubs de Lectura que permeten a les participants accedir a coneixements i experiències diverses, desenvolupar el seu esperit crític, etc., accedint a tot tipus de llibres amb representacions de persones i animals, fotografies i dibuixos, i aquests llibres són els que són majoritàriament vetats pels talibans. També s'intenta tenir llibres i materials que eliminin les tendències partidistes, que facin referència a la guerra, a la violència i la desigualtat de gènere, etc.

D'altra banda, el fet que hi hagi infants, tant nens com a nenes en els Clubs, contribueix a fomentar la igualtat i normalitzar la relació entre dones i homes, especialment important després de la presa de poder per part del règim talibà que promou de nou la separació total dels sexes.

Pel que fa al treball de protecció i seguretat per a les dones i joves, així com la provisió de suport individualitzat, recursos i serveis, també es té en compte el context sociocultural on es duu a terme el projecte, mitjançant sempre que sigui necessari amb la xarxa de suport o familiar immediata de la persona en qüestió, sempre que hi hagi aquesta xarxa i no estiguem davant d'una dona no acompanyada. En aquest cas, només es treballa amb dones de manera que no es duen a terme cap tipus d'activitats mixtes que, actualment, amb les noves mesures del règim talibà, podria comprometre la permanència dels centres, mentre que així se n'assegura la continuïtat.

També cal tenir present que la participació de les titulars de drets, i el seu grau d'implicació i motivació és molt elevat, i aquest projecte és resultat de la pròpia demanda de la població local.

L'efecte del projecte en la població més vulnerable del país és elevat, especialment entre dones i nens/es, sent aquests dos dels grups més vulnerables durant la història del país. Cal tenir en compte que ara les dones,

sota el règim talibà, es tornen a veure limitades per treballar i tampoc no tenen permès l'accés a l'educació. El projecte també té en compte els grups ètnics del país i prioritza la feina amb aquells que poden estar més perseguits i/o marginats per part dels talibans, com per exemple, les persones d'ètnia hazara.

- **Política:** Ponts per la Pau no compta amb cap suport econòmic per part del règim talibà, no només per la naturalesa de les seves activitats sinó també per la precària situació de l'administració afganesa pel bloqueig de fons i d'ajuda internacionals. De fet, els valors i l'ideari de l'entitat són oposats als principis i la ideologia del règim. Tot i això, l'Associació sí que compta amb el coneixement i el permís de les autoritats locals per treballar amb les titulars de drets, sent coneixedors de les activitats que es duen a terme perquè no es posi en risc ni les participants ni el propi projecte ni Ponts per la Pau (per exemple, que l'entitat fos il·legalitzada al país).

El fet de vestir el projecte com un Club de Lectura permet el desenvolupament de l'activitat sense despertar gaires recels pels sectors més radicalitzats. Això ho corroboren els 6 anys d'experiència del projecte a la capital, en què no s'ha succeït cap problema ni conflicte de gravetat.

- **Tècnica:** donat el tipus de projecte, no cal un suport tècnic important. La tecnologia emprada consistirà bàsicament a internet i comunicació via telefònica, tant amb l'equip a l'Afganistan així com amb les persones titulars de drets. A banda d'això, pel que fa a la millora de les condicions de vida, de salut i educatives de les participants que inclourien totes les activitats d'execució directa del projecte, no hi ha necessitat de suport tecnològic més enllà del que ja s'ha comentat. A les àrees en què es realitza la intervenció hi ha connexió tant a internet com telefònica.

Tècnicament, la complexitat del projecte es deu en major part a la capacitat d'intervenció al territori sense una persona expatriada que pugui fer un reconeixement *in situ* del que hi passa, però la situació actual impedeix que s'hi pugui viatjar. En cas de canviar la situació al país per millor, es valoraria la possibilitat d'enviar algú com a expatriat/da.

Perquè el projecte es pugui desenvolupar plenament, cal formar el personal afganès perquè compregui les lògiques de funcionament del projecte i pugui assumir responsabilitats de manera autònoma. Aquesta formació permetrà que en el futur, en acabar la intervenció, el propi personal pugui formar les estudiants i contribueixi a que el projecte sigui pràcticament autogestionat i sorgeixi una xarxa de contactes i ajuda mutus.

- **Capacitat institucional i de gestió tècnica i financera:** La sostenibilitat organitzativa parteix de la implicació del personal local de Ponts per la Pau, les monitores, en aquest projecte i en aquesta àrea d'activitat. L'Associació es planteja la continuïtat i/o la replicabilitat d'aquest projecte fins que no hi hagi un canvi de política per part del règim talibà en relació amb els drets educatius, sanitaris, laborals, etc. dones, joves i nenes. En aquest sentit, serà la pròpia entitat, i el personal que treballa, els qui prendran la responsabilitat sobre la gestió del projecte.

Pel que fa a la capacitat financera i pressupostària del projecte per part de Ponts per la Pau, de moment se seguirà donant suport en aquest projecte perquè es continuï la tasca que s'està fent. Des de l'Afganistan no hi ha fons per implementar el projecte en cas que Ponts per la Pau no aconsegueixi el finançament, cosa que comprometria l'execució d'aquest.

- **Financera:** aquest projecte, com que no és un projecte de tipus productiu, no es pot analitzar en termes econòmics ni tampoc genera beneficis ni crea fons rotatoris. D'altra banda, cal ressaltar que tots els serveis són gratuïts, cosa que assegura que les titulars de drets no abandonin per falta de recursos per pagar les activitats.

Pel que fa a les possibilitats de continuïtat d'aquest projecte, el cost és força reduït i, de moment, es finança bàsicament gràcies als fons que s'aconsegueixen a través de donacions i de la cooperació internacional, a nivell puntual. Cal tenir en compte que atesa la dificultat econòmica actualment a l'Afganistan – un dels països més pobres del món i que es troba en plena crisi humanitària pel bloqueig internacional al govern talibà –, no es contempla, per ara, la rendibilitat econòmica dels espais del projecte, ja que tal com s'esmentava anteriorment, una de les condicions per al seu funcionament serà la gratuïtat.

A banda d'això, els materials pedagògics que s'adquireixin com els llibres, llibretes, llapis, etc. romandran sempre a disposició de les persones usuàries del servei.

12. Seguiment i avaluació

- **Seguiment:** les monitores són les encarregades d'executar el projecte a l'Afganistan, comptant amb la informació prèvia de Ponts per la Pau a Barcelona per poder donar sentit i plantejament comú. Entre les seves funcions estan les de preparar i executar tots els tallers i activitats que es realitzin dins del Club de Lectura, fent el seguiment dels i les joves i infants, donar suport a les dones i joves en relació a les seves necessitats, acolliment, protecció, entre d'altres.

Per realitzar el seguiment i control del projecte es compta amb la següent infraestructura: connexió via telefònica, videoconferència i correu electrònic. Ponts per la Pau té establerts uns protocols de seguiment amb el personal a l'Afganistan. Les llengües de comunicació entre Barcelona i l'Afganistan és l'anglès, el dari i el pashtun. Els protocols de comunicació estableixen l'enviament periòdic d'informes de seguiment que permeten enviar informació tant per a ús intern de l'entitat – per exemple, a nivell de sòcies i junta directiva – com a nivell extern per als donants i contraparts. Els informes contenen una part de valoració qualitativa i quantitativa segons els objectius i resultats esperats del projecte – mesurats a través dels indicadors formulats i de les fonts de verificació recollides –, dificultats trobades, canvis introduïts, etc. També hi ha una part de seguiment financer de les despeses realitzades que justifiquin el pressupost sol·licitat. Les factures i la resta de documentació (fonts de verificació) com a material gràfic, llistes, etc. del projecte són enviades via correu electrònic o mitjançant alguna aplicació de xarxes socials.

- **Coordinació:** les monitores sobre el terreny coordinen totes les activitats del projecte, i també s'encarreguen del seguiment i l'avaluació en el terreny, sent l'enllaç amb la seu a Barcelona. Aquestes persones són també les responsables de mantenir qualsevol tipus de contacte, si cal, amb les autoritats locals, proveïdors de serveis, bancs, etc. S'han establert diverses vies de comunicació i traspàs d'informació però, mensualment, a banda dels informes, es valora com a necessari l'intercanvi de la informació a través de reunions virtuals per conèixer el funcionament i les necessitats del projecte. Durant aquestes reunions de coordinació es rep informació per conèixer l'estat de les participants, l'avenç de les activitats, conèixer si cal desenvolupar noves tasques com la mediació comunitària, punts forts i febles, possibles reformulacions, la situació personal de les participants però també del personal del projecte, etc. duent a terme una tasca d'atenció psicosocial i suport emocional directa, entre d'altres. A més, en aquestes reunions, es preveu un període destinat només als casos a destacar i nous casos, ja que després d'un diagnòstic previ de l'equip a terreny s'exposen aquells casos de vulnerabilitat extrema que es consideren objecte d'acollida.
- **Avaluació:** el projecte és continu, per la qual cosa, a banda de fer uns tests pre i post per saber la situació inicial i l'evolució final de cada persona, cada sis mesos es desenvolupen avaluacions per conèixer la satisfacció de les persones participants, i aquestes són diferents en funció de les activitats en què participin. Així és possible extreure'n dades més fiables i directes. Així mateix, per a la recollida i interpretació de les dades recollides, es fan reunions on es posen en comú les diferents perspectives de les monitores, persones titulars de drets i Ponts per la Pau (com a entitat), arribant a tenir una visió més completa i crítica del desenvolupament del projecte i tot buscant una millora contínua.

13. Qüestions transversals

L'entitat treballa des d'un enfocament dels drets humans, considerant i tractant els actors i participants no com a meres receptores (o beneficiàries) d'ajuda humanitària, sinó com a titulars de drets, responsabilitats i obligacions. Com a exemple, Ponts per la Pau es compromet amb les titulars de drets considerant les vulnerabilitats particulars dels drets humans, específicament, en termes del seu dret a l'educació i a la salut, però també s'enfoca als problemes estructurals que limiten l'accés segur a l'educació i la salut, i també ofereix espai a les titulars de drets per conèixer-ne els drets i reclamar-los, per exemple, als espais de trobada creats, a través de les formacions, etc.

Ponts per la Pau també s'assegura que el projecte garanteixi que totes les persones gaudeixin del dret a estar segures, sense importar qui siguin o quines siguin les seves circumstàncies. En altres paraules, que tots els actors involucrats estiguin sent protegits de danys, abusos i/o negligència. A tall d'exemple, es duu a terme sol·licitant el consentiment de les dones, les joves, nenes i/o les famílies, entre d'altres.

A nivell de medi ambient, l'entitat assegura, dins de les possibilitats actuals, que els materials siguin reciclats – o que es reciclin – i que es faci un ús de recursos existents al país, cosa que també dinamitza l'economia local. Les activitats del projecte en si mateixes no plantegen amenaces en termes del medi ambient.

Finalment, la salut – tant física com mental – és també un tema transversal en el projecte de Ponts per la Pau, ja que el país i les titulars de drets, tal com s’ha detallat anteriorment, pateixen problemes relacionats amb aquest dret, com ara malnutrició o problemes de salut mental, a nivell emocional, manca de cures, etc. Això afecta el tot de la persona, però també la seva capacitat d’aprendre, desenvolupar-se, beneficiar-se dels recursos i serveis de l’entorn, contribuir a nivell social i cultural, entre d’altres.

---

[1] **Titulars de Drets directes** : aquestes són les persones que estan dirigides explícitament pel projecte, és a dir, les persones les vides del qual el projecte pretén canviar. Quan la intervenció té com a objectiu beneficiar a tota la llar, tots els membres de la llar s’han de comptar aquí i no només la persona que participa en el projecte.

[2] **Titulars de drets indirectes**: aquesta categoria hauria d’incloure aquells, si n’hi ha, que es vegin afectats positivament pel projecte, ja sigui interactuant amb el projecte (per exemple, líders locals que actuen com a intermediaris entre el projecte i els seus beneficiaris directes) o que es beneficien de forma secundària des del els canvis que ha provocat el projecte: això podria incloure persones que es beneficien de canvis de política o d’infraestructura aconseguits pel projecte.

